

въ comodната къща на свищовеца *Пашанка*, богатъ и състоятеленъ търговецъ. Подали бѣхми още отъ вечерята депутатското си казалийско прошение, както и азъ моето частно за печатницата, — на български языкъ написани — чрѣзъ г-на Г. Кръстовича, и тѣхното съдържание се знаеше отъ великий пктешественникъ, когато на утринята рано отидохъ на официално прѣдставление всичкитѣ депутации — турци и българи, включително и тая отъ града Свищовъ, по редъ застанжли въ широкій коридоръ на везирската квартира. Съ появяването си отъ вратата на салона, В. Везиръ се обърна къмъ всички съ едно общо питаніе за поминъка на населението — *ехалито*. Единъ отъ турската депутация, старъ турчинъ изъ търновскитѣ села, проговори и каза, че въ днитѣ на падишаха *ехалито* се радва на всички земни добрини.

— Бенъ сени сормамъ акъ-пакъ-сакалж тюркъ! (азъ тебе не питамъ бѣлобратитѣ турчино) крясна Кжбръзлията върху му.

И, слѣдъ като го нахока и като начете едно дълго наставление на присѣтствующитѣ турски депутати за доброто живуване съ *раята*, — съ християнитѣ, обърнж се къмъ свищовската българска депутация, като държеше въ ржка прошениято ѝ, окичено съ разноцвѣтни панделки. Свищовци не припознаватъ гръцкитѣ владика на търновската епархия и искатъ владика българинъ. А владиката Григория отъ нѣколко дни по-напрѣдъ чакаше въ Свищовъ идването на везирина и вѣроятно оплакалъ му се е отъ тѣхъ.

Прошениято на свищовци да ли е съдържало и други неприятни искания отъ естество да раздражнижтѣ везирина, отъ думитѣ му не се разбра; виждаше се само, че бѣше люто разсърденъ и взе да осжда непокорството имъ къмъ духовното си началство, та имъ исчете една долга нотация, като сочеше насъ, търновцитѣ, за примѣръ:

— Ето ги, търновцитѣ, хора по-добри търговци отъ васъ, хора умни, припознаватъ владиката; вие какво правите? Бунтувате се срѣщу него, не му плащате нищо; а той какво ще да яде, какъ ще се издържа? доста соннато имъ викаше.

Естествено, на сърдититѣ садразаминъ нѣмаше никой смѣлостта да отговори, и — така депутатското ни прѣдставление се свърши. Сящитъ день В. Везиръ заминж съ парахода си за Видинъ. При испровождаването му, когато турскитѣ мѣстни чи-